

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)

เมืองหลวง กรุงจาการ์ตา

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในแนวเส้นศูนย์สูตร ระหว่างมหาสมุทรอินเดียทางทิศใต้กับมหาสมุทรแปซิฟิกทางทิศเหนือ ทำให้อินโดนีเซียคุมเส้นทางการติดต่อระหว่างมหาสมุทรทั้งสองผ่านช่องแคบที่สำคัญ ได้แก่ มะละกา ซุนดา และลอมบอก

อาณาเขต พื้นที่ 1,904,569 ตร.กม. เป็นแผ่นดิน 1,811,569 ตร.กม. (ใหญ่ประมาณ 3.7 เท่าของไทย) เป็นพื้นที่ทะเล 93,000 ตร.กม. มีแนวเขตแดนทางบกยาว 2,958 กม. ติดกับมาเลเซีย (ด้านรัฐซาราวักและรัฐซาบาห์) ระยะทาง 1,881 กม. ทิมอร์-เลสเต 253 กม. และปาปัวนิวกินี 824 กม. ชายฝั่งยาว 54,716 กม.

ภูมิประเทศ เป็นประเทศหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก มี 18,110 เกาะ แต่มีผู้อยู่อาศัยประมาณ 6,000 เกาะ ประกอบด้วย 5 เกาะหลัก ได้แก่ กาลิมันตัน สุมาตรา ปาปัว (เป็นส่วนหนึ่งของเกาะนิวกินี) สุลาเวสี และชวาที่เหลือเป็นหมู่เกาะขนาดเล็กประมาณ 30 หมู่เกาะ มีภูเขาไฟที่ยังมีพลัง 127 ลูก

ภูมิอากาศ ร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร ความชื้นระหว่าง 70-90% มี 2 ฤดู : ฤดูร้อนระหว่าง พ.ค.-ต.ค. และฤดูฝนระหว่าง พ.ย.-เม.ย. อุณหภูมิชายฝั่งเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส ภาคพื้นดินภายในประเทศและภูเขาเฉลี่ย 26 องศาเซลเซียส และแถบภูเขาสูงเฉลี่ย 23 องศาเซลเซียส

ประชากร 284,438,800 คน (ปี 2568) มากเป็นอันดับ 4 ของโลก รองจากจีน อินเดีย และสหรัฐฯ โดยมีกลุ่มชาติพันธุ์ประมาณ 300 กลุ่ม เป็นชาวชวา 40.1% ชุนดา 15.5% มาเลย์ 3.7% บาตัก 3.6% มาดูรา 3% และชาติพันธุ์อื่น ๆ 34% ซึ่งรวมจีนด้วยประมาณ 1.2% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 23.8% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 68.3% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 8% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 73.6 ปี ชาย 71.3 ปี หญิง 76 ปี

ศาสนา อิสลาม 87.4% คริสต์ 10.6% ฮินดู 1.7% และอื่น ๆ 0.8% ประชากรมุสลิมส่วนใหญ่เป็นมุสลิมสายกลาง เนื่องจากสังคมประกอบด้วยประชากรหลายศาสนา รัฐบาลอินโดนีเซียจึงกำหนดให้วันสำคัญของศาสนาอิสลาม คริสต์ ฮินดู พุทธ และตรุษจีนเป็นวันหยุดของชาติ

ภาษา ภาษาทางการ คือ ภาษาอินโดนีเซีย ส่วนภาษาต่างประเทศที่ใช้กันมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ และมีอีกประมาณ 700 ภาษาที่เป็นภาษาท้องถิ่น หรือภาษาตามชาติพันธุ์ต่าง ๆ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 96% การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับประถมและมัธยมต้น) 9 ปี เป็นการศึกษาภาคบังคับไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยเริ่มตั้งแต่อายุ 6 ปี โรงเรียนสามารถใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นสื่อในการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้นได้ หากมีความจำเป็น รวมทั้งการศึกษาด้านศาสนาที่นักเรียนนับถือ สอนโดยผู้สอนที่นับถือศาสนาเดียวกัน

การก่อตั้งประเทศ ที่ตั้งของอินโดนีเซียเป็นเส้นทางแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การค้า และศาสนาที่สำคัญของภูมิภาค และเป็นที่ตั้งของหลายอาณาจักรทั้งฮินดู พุทธ และอิสลาม ก่อนตกเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกส สเปน เนเธอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักรในยุคล่าอาณานิคม เนื่องจากอินโดนีเซียมีเครื่องเทศมากจึงถูกเรียกว่า “หมู่เกาะเครื่องเทศ” ญี่ปุ่นบุกยึดอินโดนีเซียในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ก่อนอินโดนีเซียตกเป็นของเนเธอร์แลนด์อีกครั้ง การสถาปนาเป็นประเทศอินโดนีเซียเริ่มจากการต่อสู้แยกตัวเป็นเอกราชในนามสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของรัฐที่เป็นอิสระในการปกครองตนเองจำนวน 15 รัฐ โดยประกาศเอกราชเมื่อ 17 ส.ค.2488

วันชาติ 17 ส.ค.

การเมือง เป็นรัฐเดี่ยวในระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ (เป็นประเทศประชาธิปไตยที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก) แบ่งการปกครองเป็น 38 จังหวัด อุดมการณ์ทางการเมืองมีทั้งชาตินิยมและอิสลามนิยม แต่อยู่บนหลักการปฏิญญาสี่หลักและหลักนิยมทางสังคม

ปฏิญญาสี่หลักเป็นอุดมการณ์และปรัชญาขั้นพื้นฐานของประเทศ 5 ประการ คือ 1) เชื่อในพระเจ้าองค์เดียว 2) เป็นมนุษย์ที่ยุติธรรมและมีอารยธรรม 3) เอกภาพของอินโดนีเซีย 4) ประชาธิปไตยอันเกิดจากปัญญาและความรู้ของผู้แทนบนความเห็นเป็นเอกฉันท์ และ 5) ความเป็นธรรมทางสังคมเพื่อประชาชนทุกคนของอินโดนีเซีย

หลักนิยมทางสังคม คือ 1) มุขวะเราะฮ์ : การปรึกษาหารือกัน 2) โกตองโรยง : การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 3) มุฟากัต : การยอมรับและปฏิบัติตามการตัดสินใจของที่ประชุม และ 4) ปีนกาตุงกัลอิก : เอกภาพในความหลากหลาย

ฝ่ายบริหาร : มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้ารัฐบาล มาจากการเลือกตั้งโดยตรง (ครั้งแรกเมื่อปี 2547) วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ไม่เกิน 2 วาระ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการกระจายอำนาจเพื่อให้จังหวัดต่าง ๆ สามารถบริหารตนเองได้ จึงมีการเลือกตั้งหัวหน้าฝ่ายบริหารและสภานิติบัญญัติในท้องถิ่นตั้งแต่ระดับจังหวัดลงมาถึงระดับอำเภอหรือเทศบาล

การเลือกตั้งประธานาธิบดี ศาลรัฐธรรมนูญแก้ไขกฎระเบียบเมื่อ ม.ค.2568 ให้พรรคการเมืองสามารถเสนอชื่อผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี โดยไม่จำเป็นต้องมีจำนวน สส. รวมกันไม่น้อยกว่า 20% จากจำนวน สส. ทั้งหมด หรือไม่จำเป็นต้องได้รับคะแนนเสียง (Popular Vote) ไม่น้อยกว่า 25% ของจำนวนผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง มีผลบังคับใช้กับการเลือกตั้งครั้งต่อไป โดยจัดการเลือกตั้งเป็นสองรอบ หากไม่มีผู้ได้รับคะแนนเสียงข้างมากหรือ 50% ขึ้นไปตั้งแต่ในรอบแรก ส่วนผลการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 14 ก.พ.2567 นายปราโบโว ซูเบียนโต สังกัดพรรค Gerindra ชนะด้วยเสียงเด็ดขาดตั้งแต่รอบแรก ด้วยคะแนนเสียง 58.6% สาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อ 20 ต.ค.2567 ผู้ที่ได้รับคะแนนเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ นายอานิส บาสเวดาน ได้คะแนน 24.9% การเลือกตั้งครั้งต่อไปมีกำหนดจัดในปี 2572

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาหรือสภาที่ปรึกษาประชาชน (Majelis Permusyawaratan Rakyat-MPR) ประกอบด้วย สส. (Dewan Perwakilan Rakyat-DPR) 580 คน มาจากการเลือกตั้งทั่วไป และสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัด (Dewan Perwakilan Daerah-DPD) 152 คน MPR มีอำนาจหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและรัฐธรรมนูญ รวมทั้งพิจารณาถอดถอนประธานาธิบดีและ/หรือรองประธานาธิบดี

ฝ่ายตุลาการ : ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดการพิจารณาตรวจสอบกฎหมายที่ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ ข้อขัดแย้งเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ การยุบพรรคการเมือง ข้อขัดแย้งเกี่ยวกับผลการเลือกตั้งทั่วไป และวินิจฉัยชี้ขาดความเห็นของ DPR ที่ยื่นเสนอขอถอดถอนประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดี

พรรคการเมือง : ที่สำคัญ ได้แก่ พรรค Indonesian Democratic Party-Struggle (PDI-P) พรรค Golkar พรรค Democratic Party (PD) และพรรค Gerindra อีกทั้งยังมีพรรคการเมืองที่มีฐานมาจากกลุ่มอิสลามหรือมีแนวทางอิสลามนิยมหลายพรรค เช่น พรรค National Mandate Party (PAN) พรรค National Awakening Party (PKB) พรรค Prosperous Justice Party (PKS) และพรรค United Development Party (PPP)

การเลือกตั้ง สส. เมื่อ 14 ก.พ.2567 มีพรรคการเมืองที่มีที่นั่งใน DPR 8 พรรค โดยพรรค PDI-P ของนางเมกาวตี ซูการ์โนปุตรี อดีตประธานาธิบดี (ระหว่างปี 2544-2547) มีมากที่สุด 110 ที่นั่ง รองลงมา คือ พรรค Golkar 102 ที่นั่ง พรรค Gerindra 86 ที่นั่ง พรรค Nasdem 69 ที่นั่ง พรรค PKB 68 ที่นั่ง พรรค PKS 53 ที่นั่ง พรรค PAN 48 ที่นั่ง และ พรรค Demokrat 44 ที่นั่ง

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจเสรีที่ใช้กลไกตลาด มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กลไกขับเคลื่อนมาจากการบริโภคภายในประเทศ เนื่องจากมีประชากรจำนวนมาก ปัจจุบันให้ความสำคัญกับการลงทุนจากต่างประเทศและการส่งออก

ช่วงปี 2551-2555 เศรษฐกิจอินโดนีเซียเติบโตอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 6% (ยกเว้นปี 2552 ซึ่งขยายตัวเพียง 4.6% เนื่องจากได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก) ระหว่างปี 2556-2562 การขยายตัว

ทางเศรษฐกิจลดลงเหลืออยู่ที่ประมาณ 5% เนื่องจากการบริโภคภายในซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศยังไม่ฟื้นตัว กอปรกับสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น สินแร่ ปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของอินโดนีเซียมีราคาตกต่ำ ปี 2563 อินโดนีเซียได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 เศรษฐกิจจึงชะลอตัว ก่อนกลับมาฟื้นตัวในระดับใกล้เคียงกับช่วงก่อนสถานการณ์ COVID-19 ปลายปี 2565 โดยได้รับแรงหนุนจากการบริโภคภายในประเทศ การส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น ถ่านหิน น้ำมันปาล์ม เหล็ก เหล็กกล้าเพิ่มขึ้นและมีราคาสูง

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปี 2568-2572 (Rencana Pembangunan Jangka Menengah Nasional-RPJMN) มีเป้าหมายหลัก ได้แก่ การจัดความยากจนขั้นรุนแรงภายในปี 2569 ลดอัตราความยากจนลงเหลือ 4.5-5% ยกระดับดัชนีทุนมนุษย์เป็น 0.59 และเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็น 8% ภายในปี 2572 มีการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติตามนิตราเมื่อปี 2568 เพื่อรวบรวมทรัพย์สินรัฐวิสาหกิจและส่งเสริมการลงทุนโครงการยุทธศาสตร์ 17+8 ด้านสำคัญ ได้แก่ การพึ่งพาตนเองด้านอาหารและพลังงาน อุตสาหกรรมแปรรูปแร่ธาตุ พลังงานสะอาด ฮาโลล เศรษฐกิจสีเขียวและสีน้ำเงิน พร้อมตั้งเป้าเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (EV) เศรษฐกิจอวกาศ และศูนย์ดิจิทัลของภูมิภาค

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : รูเปีย (Indonesian Rupiah-IDR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 16,506.06 รูเปียต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2568)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 504.93 รูเปียต่อ 1 บาท (ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 1,397,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 5.03%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 4,960.3 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 152.11 ล้านคน (ส.ค.2567)

อัตราการว่างงาน : 4.91%

อัตราเงินเฟ้อ : 1.57%

ผลผลิตทางการเกษตร : น้ำมันปาล์ม ข้าว ข้าวโพด อ้อย มะพร้าว มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง ไข่ สัตว์ปีก ยางพารา

ผลผลิตอุตสาหกรรม : ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า เหมืองแร่ ซีเมนต์ เครื่องมือและเครื่องใช้ทางการแพทย์ หัตถกรรม ปุ๋ยเคมี ไม้อัด ยางพารา อาหารแปรรูป เครื่องประดับ และการท่องเที่ยว

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 31,330 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 266,529 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ถ่านหิน น้ำมันปาล์ม ก๊าซธรรมชาติ รถยนต์ ทอง

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น อินเดีย

มูลค่าการนำเข้า : 235,199 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ปิโตรเลียมกลั่น ปิโตรเลียมดิบ ชิ้นส่วนยานยนต์ โทรศัพท์ ก๊าซธรรมชาติ

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ

ทรัพยากรธรรมชาติ : ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ น้ำมัน ทอง ทองแดง สังกะสี นิกเกิล ป่าไม้

การทหาร กองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย (Tentara Nasional Indonesia-TNI) ได้รับการจัดอันดับโดย Global firepower ให้เป็นกองทัพที่มีแสนยานุภาพอันดับหนึ่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ งบประมาณป้องกันประเทศปี 2568 มีวงเงินประมาณ 10,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อินโดนีเซียปรับโครงสร้างกำลังพลครั้งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่ยุคของอดีตประธานาธิบดีซูฮาร์โต เมื่อปี 2568 โดยการจัดตั้งกองบัญชาการระดับภูมิภาคมากกว่า 20 แห่ง เพื่อการป้องกันประเทศแบบทั่วถึง (Sishankamrata) และกำลังวางแผนปรับปรุงกำลังพลใหม่ 25 ปี เพื่อทดแทนแผนกำลังพลจำเป็นขั้นต่ำ นอกจากนี้ ยังทำข้อตกลงจัดซื้ออาวุธจากหลากหลายชาติ รวมถึงจีน ตะวันตก และตุรกี ร่วมกับการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอุตสาหกรรมกลาโหมในประเทศ โดยขยายความร่วมมือผลิตร่วมกับบริษัทต่างชาติเพื่อเปิดรับการถ่ายโอนเทคโนโลยี และมีการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในระบบอาวุธหลัก

กำลังพลรวม : 404,500 นาย แบ่งเป็น ทบ. 300,400 นาย ทร. 74,000 นาย และ ทอ. 30,100 นาย นอกจากนี้ ยังมี ตร.และกองกำลังเสริม 290,250 นาย และกำลังสำรอง 400,000 นาย

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ : รถถัง 456 คัน รถรบทหารราบ 75 คัน ยานลำเลียงหุ้มเกราะ 872 คัน ปืนใหญ่อัตโนมัติ 92 กระบอก ปืนใหญ่อากาศ 133 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด 955 เครื่อง ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน 411 กระบอก ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ 54 ชุดยิง เรือดำน้ำชั้น Cakra 1 ลำ ชั้น Nagapasa 3 ลำ เรือฟริเกต 7 ลำ เรือลาดตระเวนและตรวจการณ์ชายฝั่ง 205 ลำ เครื่องบินรบ 104 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ 36 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

การก่อการร้ายยังเป็นภัยคุกคามสำคัญของอินโดนีเซีย แม้ไม่มีเหตุโจมตีทางกายภาพที่ชัดเจน และดัชนีความรุนแรง Global Terrorism Index (GTI) ลดลงเหลือ 4.17 อยู่อันดับที่ 30 จาก 163 ประเทศ เนื่องจากกลุ่มก่อการร้าย Islamic State (IS) อ่อนกำลังลง และกลุ่ม Jemaah Islamiyah (JI) ประกาศยุติบทบาทเมื่อปี 2567 แต่เครือข่ายอดีตสมาชิกยังกระจายตัวเคลื่อนไหวในลักษณะใต้ดินในหลายพื้นที่ อีกทั้งมีการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เผยแพร่อุดมการณ์และโฆษณาชวนเชื่อ ส่งผลให้รัฐบาลยกระดับความซับซ้อนของการต่อต้านการก่อการร้าย ควบคู่กับการดำเนินโครงการลดความรุนแรงร่วมกับผู้นำศาสนาและชุมชน นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังเผชิญเหตุการณ์ความไม่สงบในภูมิภาคปาปัวจากกลุ่มติดอาวุธแบ่งแยกดินแดนที่ก่อเหตุโจมตีเจ้าหน้าที่รัฐและพลเรือน ทำให้รัฐบาลเสริมกำลังทหารตอบโต้และก่อให้เกิดความกังวลด้านสิทธิมนุษยชน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ อินโดนีเซียเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญหลายองค์กรและพยายามแสดงบทบาทอย่างแข็งขัน โดยเฉพาะใน UN, ASEAN, G-20 (เป็นเพียงประเทศเดียวในอาเซียนที่เป็นสมาชิก), APEC, ASEM, D-8, OIC, NAM (เป็นหนึ่งในประเทศที่ร่วมก่อตั้ง), NAASP (ก่อตั้งเมื่อปี 2548 ที่จาการ์ตา) และ BRICS

การขนส่งและโทรคมนาคม เครือข่ายถนนระยะทาง 550,735 กม. ทางรถไฟยาว 6,155 กม. ท่าอากาศยาน 673 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ ซูการ์โน-ฮัตตา จ.บันเต็น จูอันดา จ.ชาวตะวันออก และกูราห์ไร หรือเดนปาซาร์ จ.บาห์ลี ท่าเรือ 154 แห่ง เป็นท่าเรือน้ำลึก 137 แห่ง เปิดการเดินรถไฟความเร็วสูงเส้นทางจาการ์ตา-บันดุง เมื่อ ต.ค.2566 เป็นรถไฟความเร็วสูงขบวนแรกในภูมิภาค โทรศัพท์พื้นฐานจำนวน 9.4 ล้านเลขหมาย มีผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ 66% ของประชากรทั้งหมด เครือข่ายคลื่นสัญญาณโทรศัพท์ ได้แก่ GSM 900/1800, CDMA 2000, 3G CDMA, 3G/WCDMA, 3G 9300 และ 4G LTE WiMAX รหัสอินเทอร์เน็ต .id มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 175.4 ล้านคน (ปี 2563) 44.16% ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ นอกจากนี้

อินโดนีเซียมีผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากถึง 160 ล้านคน ซึ่งมากเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ ได้แก่ ยูทูบ เฟซบุ๊ก วอตส์แอปป์ อินสตาแกรม และติ๊กต็อก

การเดินทาง มีเที่ยวบินของสายการบินการูตา ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของอินโดนีเซีย มายังท่าอากาศยานสุวรรณภูมิทุกวันโดยใช้เวลาเดินทาง 3 ชม. 30 นาที และมีเที่ยวบินของสายการบินไทยไปจากกรุงเทพฯ และเมืองเดนปาซาร์ (เกาะบาหลี) ทุกวัน ใช้เวลาเดินทาง 3 ชม. 35 นาที และ 4 ชม. 25 นาที ตามลำดับ เวลาที่จากกรุงเทพฯ ตรงกับเวลากรุงเทพฯ แต่เวลาของ จ.บาหลีและ จ.ปาปัว เร็วกว่ากรุงเทพฯ 1 และ 2 ชม. ตามลำดับ นักท่องเที่ยวไทยเดินทางเข้าอินโดนีเซียโดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง เว็บไซต์การท่องเที่ยวของอินโดนีเซีย : <https://indonesia.travel/gb/en/home.html>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม :

- 1) การรักษาเสถียรภาพรัฐบาลประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต หลังจากเหตุประท้วงรุนแรงครั้งใหญ่ทั่วประเทศ เมื่อ ส.ค.2568 เนื่องจากความไม่พอใจปัญหาค่าครองชีพ ความเหลื่อมล้ำ การขับเคลื่อนนโยบายประชานิยมที่ไม่ตอบสนองคนรุ่นใหม่ และการเพิ่มบทบาททางการเมืองของทหาร
- 2) การเจรจากับจีนเพื่อปรับโครงสร้างหนี้โครงการรถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพฯ-บันดุง หลังจากโครงการเผชิญปัญหาด้านเสถียรภาพทางการเงินจากต้นทุนที่สูงและการเบิกเงินงบประมาณสะสม รวมถึงแผนขยายเส้นทางรถไฟไปยังสุราบายา
- 3) การจัดการความสัมพันธ์กับมหาอำนาจหลายฝ่าย ทั้งสหรัฐฯ จีน และการขยายความสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศโลกใต้ รวมถึง BRICS
- 4) การแสดงบทบาทในประเด็นความขัดแย้งอิสราเอล-ปาเลสไตน์ ซึ่งอินโดนีเซียพยายามมีส่วนร่วมในการแก้ไขความขัดแย้งในฐานะผู้นำโลกมุสลิม โดยสนับสนุนเอกราชของปาเลสไตน์ แนวทางแก้ไขปัญหแบบสองรัฐ และการส่งกองกำลังรักษาสันติภาพไปฉนวนกาซา
- 5) การดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายกระตุ้นเศรษฐกิจให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เติบโต 8%

ความสัมพันธ์ไทย-อินโดนีเซีย

ไทยและอินโดนีเซียมีความสัมพันธ์ที่ดีมานาน ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ส่วนการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตมีขึ้นเมื่อ 7 มี.ค.2493 โดยมีความร่วมมือที่ดีต่อกันทุกด้าน อินโดนีเซียแสดงท่าทีต้องการช่วยไทยแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะที่ไทยต้องการเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการปัญหาขบวนการแบ่งแยกดินแดน และส่งเสริมความร่วมมือต่อต้านการก่อการร้าย ตลอดจนให้อินโดนีเซียช่วยสร้างความเข้าใจกับโลกมุสลิมเกี่ยวกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ อินโดนีเซียในฐานะประธานอาเซียนเมื่อปี 2554 ยังมีบทบาทช่วยแก้ไขปัญหาวิกฤตภัยพิบัติและภัยธรรมชาติในภูมิภาคอาเซียน

ไทยและอินโดนีเซียประกาศยกระดับความสัมพันธ์ทวิภาคีเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ (Strategic Partnership) ระหว่างการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต เมื่อ 19 พ.ค.2568 ในวาระครบรอบ 75 ปีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต มีการจัดประชุมหารือระดับผู้นำ (Leaders' Consultation) เป็นครั้งแรก นอกจากนี้ ยังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกองทัพและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงและปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะการค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ และ

การหลอกลวงออนไลน์ รวมทั้งขยายความร่วมมือด้านความมั่นคงทางอาหาร การประมง อุตสาหกรรมฮาลาล ความมั่นคงพลังงาน เศรษฐกิจสีเขียว การศึกษา และสาธารณสุข ไทยยังมีบทบาทช่วยเหลือการส่งตัวพลเมืองอินโดนีเซียที่ตกเป็นเหยื่อของขบวนการหลอกลวงออนไลน์ในเมียนมากลับประเทศผ่านพรมแดนไทย

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจไทย-อินโดนีเซียได้รับการส่งเสริมภายใต้กรอบอาเซียน และภายใต้กรอบ IMT-GT อินโดนีเซียเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 8 ของไทยในโลก และอันดับ 3 ในอาเซียน โดยมีมูลค่าการค้าเมื่อปี 2567 ที่ 642,550 ล้านบาท ไทยส่งออกมูลค่า 333,248 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 309,301 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 23,947 ล้านบาท ขณะที่การค้าห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 มีมูลค่าประมาณ 495,437 ล้านบาท ไทยส่งออกมูลค่า 231,211 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 264,226 ล้านบาท

สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก ข้าว เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ น้ำตาลทราย เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ สินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ ถ่านหิน สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ

ด้านการลงทุน โครงการของอินโดนีเซียที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI เมื่อปี 2567 มีจำนวน 5 โครงการ มูลค่า 7,865 ล้านบาท ได้รับการอนุมัติการลงทุนจำนวน 5 โครงการ มูลค่า 7,865 ล้านบาท

ชาวอินโดนีเซียเดินทางมาท่องเที่ยวไทยเมื่อปี 2567 มากเป็นอันดับ 12 จำนวน 876,610 คน ในห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 มีจำนวน 606,265 คน

ข้อตกลงที่สำคัญ : สนธิสัญญาทางไมตรี (3 มี.ค.2497) ความตกลงว่าด้วยการแบ่งเขตไหล่ทวีป ในตอนเหนือของช่องแคบมะละกาและในทะเลอันดามัน (17 ธ.ค.2514) สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (9 มิ.ย.2519) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการศาล (8 มี.ค.2521) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (25 มี.ค.2524) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านป่าไม้ (27 พ.ค.2527) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านถ่านหิน (12 ม.ค.2533) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัย และเทคโนโลยี (20 พ.ค.2533) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ การจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือ (18 ม.ค.2535) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (17 ก.พ.2541) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (23 พ.ค.2546) ความตกลงด้านวัฒนธรรม (17 ม.ค.2545) บันทึกความเข้าใจเพื่อการจัดตั้งสภาธุรกิจไทย-อินโดนีเซีย (27 พ.ค.2546) ความตกลงว่าด้วยการบริการทางอากาศ (8 มี.ค.2510 และปรับปรุงแก้ไขปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการลงทุน (21 ก.ค.2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร (16 ธ.ค.2548) ความตกลงทางการค้า (Trade Agreement) (16 พ.ย.2554) ข้อตกลงว่าด้วยการแก้ไขบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการซื้อขายข้าวระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลอินโดนีเซีย (16 พ.ย.2554) ข้อตกลงการจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านประมง (ต.ค.2556) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุข (19 พ.ค.2568)

ไทยและอินโดนีเซียยังมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมที่ใกล้ชิด มีการจัดทำความตกลงด้านสังคม และวัฒนธรรม และดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือทางวัฒนธรรมระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรมและสม่ำเสมอ อาทิ การอัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทานไปทอดถวายยังวัดไทยในอินโดนีเซีย และการสถาปนาความสัมพันธ์บ้านพี่เมืองน้องระหว่างกัน

นายปราโบโว ซูเบียนโต
(Prabowo Subianto)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย
เกิด	17 ต.ค.2494 (อายุ 75 ปี/ปี 2569) ที่กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย เป็นบุตรคนที่ 3 ของนาย Sumitro Djojohadikusumo อดีต รมว.กระทรวง อุตสาหกรรมและการค้าอินโดนีเซีย และเป็นบุตรเขยอดีตประธานาธิบดีซูฮาร์โต
ศาสนา	อิสลาม
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับ Siti Hediati Hariyadi มีบุตร 1 คน คือ นาย Didit Hediprasetyo
การศึกษา	
ปี 2509-2511	- มัธยมศึกษา สถาบันวิกตอเรีย กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย
ปี 2512	- มัธยมศึกษา โรงเรียนนานาชาติอเมริกัน กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร
ปี 2513-2517	- โรงเรียนนายร้อยอินโดนีเซีย
ประวัติการทำงาน	
ปี 2519	- ผบ.มว. หน่วยรบเฉพาะกิจ
ปี 2520	- ผบ.ร้อย หน่วยรบเฉพาะกิจ กลุ่ม 1
ปี 2528	- รอง ผบ.พัน ส่งทางอากาศ
ปี 2534	- ผบ.พัน ส่งทางอากาศ
ปี 2538	- รอง ผบ. หน่วยสงครามพิเศษ
ปี 2539	- ผบ. หน่วยสงครามพิเศษ
ปี 2541	- เสธ. รร.นายร้อย ทบ. - ประธานคณะกรรมการบริษัท PT Tidar Kerinci Agung - ประธานและประธานกรรมการบริหารบริษัท PT Nusantara Energy - ประธานและประธานกรรมการบริหารบริษัท PT Jaladri Nusantara
ปี 2551	- ก่อตั้งและเป็นประธานพรรค Gerindra
ปี 2552	- สมัครชิงตำแหน่งรองประธานาธิบดี แต่พ่ายแพ้ให้แก่นายซูซีโล บัมบัง ยูไดโยโน

- ปี 2554 - กรรมการบริษัทก๊าซและน้ำมันคาซัคสถาน
- ปี 2557 และ ปี 2562 - สัมครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี แต่พ่ายแพ้แก่นายโจโก วิโดโด ทั้งสองสมัย
- ปี 2563 - รมว.กระทรวงกลาโหม
- 20 ต.ค.2567 - ประธานาธิบดีคนที่ 8 ของอินโดนีเซีย

ข้อมูลน่าสนใจ

- นายปราโบโว ซูเบียนโต มาจากครอบครัวที่มีฐานะ บิดาเคยดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า กระทรวงการคลัง และกระทรวงการวิจัย ทั้งในสมัยประธานาธิบดีซูการ์โนและซูฮาร์โต
- มีความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และดัตช์ โดยเคยกล่าวเปิดงานวันชาติเยอรมนี ที่กรุงจาการ์ตา เมื่อ ต.ค.2566 เป็นภาษาเยอรมันอย่างคล่องแคล่ว
- มีสายสัมพันธ์อันดีกับสมเด็จพระราชาธิบดีสุลต่านอับดุลฮาลิม ของมาเลเซีย ยาวนานกว่า 40 ปี โดยเคยฝึกทหารด้วยกันที่ Fort Bragg สหรัฐฯ
- ปรากฏรายงานแพร่หลายว่า นายปราโบโวกับ Siti Hediati Hariyadi แยกทางกันแล้ว แต่สถานภาพสมรสในเชิงนิติบัญญัติยังไม่ชัดเจน โดยทั้งสองยังแสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันโดยตลอด

คณะรัฐมนตรีอินโดนีเซีย

ประธานาธิบดี	Prabowo Subianto
รองประธานาธิบดี	Gibran Rakabuming Raka
รมว.กระทรวงประสานงานด้านการเมือง และความมั่นคง	Djamari Chaniago
รมว.กระทรวงประสานงานด้านกฎหมาย สิทธิมนุษยชน	Yusril Ihza Mahendra
การตรวจคนเข้าเมืองและทัณฑสถาน	
รมว.กระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ	Airlangga Hartarto
รมว.กระทรวงประสานงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	Pratikno
และวัฒนธรรม	
รมว.กระทรวงประสานงานด้านการเสริมสร้างศักยภาพประชาชน	Abdul Muhaimin Iskandar
รมว.กระทรวงประสานงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน	Agus Harimurti Iskandar
และการพัฒนาส่วนภูมิภาค	
รมว.กระทรวงประสานงานด้านกิจการอาหาร	Zulkifli Hasan
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Muhammad Tito Karnavian
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Sugiono
รมว.กระทรวงกลาโหม	Sjafrie Sjamsoeddin
รมว.กระทรวงกฎหมาย	Supratman Andi Agtas
รมว.กระทรวงสิทธิมนุษยชน	Natalius Pigai
รมว.กระทรวงกิจการตรวจคนเข้าเมืองและทัณฑสถาน	Agus Andrianto
รมว.กระทรวงการคลัง	Purbaya Yudhi Sadewa
รมว.กระทรวงกิจการการศึกษาขั้นต้น	Abdul Mu'ti
รมว.กระทรวงกิจการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Brian Yulianto
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Fadli Zon
รมว.กระทรวงคุ้มครองแรงงานข้ามชาติ	Mukhtarudin
รมว.กระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่ธาตุ	Bahlil Lahadalia
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม	Agus Gumiwang Kartasasmita
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Budi Santoso
รมว.กระทรวงการสื่อสารและดิจิทัล	Meutya Viada Hafid
รมว.กระทรวงเกษตร	Andi Amran Sulaiman
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	Hanif Faisol Nurofiq
รมว.กระทรวงการป่าไม้	Raja Juli Antoni
รมว.กระทรวงคมนาคม	Dudy Purwagandhi
รมว.กระทรวงกิจการทะเลและประมง	Sakti Wahyu Trenggono
รมว.กระทรวงแรงงาน	Yassierli
รมว.กระทรวงการเคหะและการตั้งถิ่นฐาน	Maruarar Sirait
รมว.กระทรวงโยธาธิการ	Dody Hanggodo
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Budi Gunadi Sadikin

รมว.กระทรวงการพัฒนาระดับภูมิภาค
รมว.กระทรวงกิจการเกษตรกรรมและการวางแผนที่ดิน
รมว.กระทรวงกิจการสังคม
รมว.กระทรวงกิจการประชากรและวางแผนครอบครัว
รมว.กระทรวงกิจการศาสนา
รมว.กระทรวงกิจการสหกรณ์
รมว.กระทรวงสหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
รมว.กระทรวงส่งเสริมสตรีและคุ้มครองเด็ก
รมว.กระทรวงการปฏิบัติการบริหารและระบบราชการ
รมว.กระทรวงการย้ายถิ่นฐาน
รมว.กระทรวงการวางแผนพัฒนาชาติ
รรก.รมว.กระทรวงรัฐวิสาหกิจ
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจสร้างสรรค์
รมว.กระทรวงกิจการเยาวชนและการกีฬา
รมว.กระทรวงการลงทุน
รมว.กระทรวงอภัย
เลขาธิการแห่งรัฐ และโฆษกประธานาธิบดี

Yandri Susanto
Nusron Wahid
Saifullah Yusuf
Hanif Faisol Nurofiq
Nasaruddin Umar
Ferry Juliantono
Maman Abdurrahman
Arifatul Choiri Fauzi
Rini Widyantini
Iftitah Suryanegara
Rachmat Pambudy
Donny Oskaria
Widiyanti Putri
Teuku Riefky Harsya
Erick Thohir
Rosan Perkasa Roeslani
Mochamad Irfan Yusuf
Prasetyo Hadi

(ต.ค.2568)